

[Landbrugsministeren.]

har optaget, samtidig med, at L. S. Gang paa Gang angaaende dette Forhold raaber op om, at man maa standse Tvangsauktioner o. s. v. ogsaa for de udelige Landmænd, som ingenlunde er berettigede til at løbe fra deres Forpligtelser. Det gælder her som i alle Erhverv, at der er mange Mennesker, som uskyldigt er blevet ramt af Katastrofen, og de bør støttes og hjælpes, men det gælder lige saa vel for Landbruget som for andre Erhverv, at der er erhvervsudøvende, som gennem Aarene har vist, at de ikke egnede sig dertil, og det er urigtigt gennem Staten at støtte dem, for at de kan blive ved Ejendommene — til Skade og Tab for deres Kreditorer.

Hele det Arbejde, der saaledes er gjort af Rigsdagen, og som har vundet Tilslutning ud over Landbrugets Kredse, er af meget stor Betydning for Landbruget, men det har i høj Grad besværliggjort Gennemførelsen af disse Foranstaltninger, at L. S. har fremturet, som de har. Det ærede Medlem anførte, at L. S. har vist sig at have stort Initiativ, og at det, vi lavede her i Rigsdagen, egentlig kun var noget, L. S. havde givet Anvisning paa, og at man derfor i Virkeligheden burde takke dem for det. Ja, jeg kunde godt tænke mig, at der nu om nogle Dage vil staa i L. S.'s Blade, at det ogsaa er dem, der har ordnet Spørgsmaalet om Hesteudførselen. Som bekendt har Tyskland for kort Tid siden kontingeret Hesteindførselen, og Ministeriet sammen med Landbrugsraadet har drøftet og overvejet det Spørgsmaal, hvorledes man bedst kunde ordne Sagen uden at gribe for meget ind i de almindelige Handelsforhold. Vi blev i disse Forhandlinger enige om og har gennemført en Ordning, som gaar ud paa, at alle kan faa Del i denne Hesteudførsel, naar de henvender sig til Landbrugsraadet og faar Udførselsattest for de Heste, de vil sælge. Otte Dage efter, at denne Ordning var gennemført, kom det initiativrige L. S. med en Skrivelse til mig, hvori de pegede paa, at der var kommet et Andragende ind fra nogle Hesteeksportører om at faa Monopol, og det maatte man protestere mod. Jeg kunde med de Erfaringer, jeg tidligere har gjort, godt tænke mig, at L. S. nu, selv om man kommer 8 Dage bagefter, at vi har gennemført Ordningen, alligevel vil have Æren for at have hindret, at der gives Monopol paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Koefoed rettede den Forespørgsel til mig, om der var Mulighed for at give Dispensation fra Fredskovsbestemmelserne, saaledes at man i

visse Tilfælde kunde faa Lov til at rydde Skov og opdyrke den til Agerjord — jeg forstod paa det ærede Medlem, at han mente, det navnlig havde Interesse for Bornholms Vedkommende —, og dertil føjede det ærede Medlem, at efter at vi nu har faaet Loven om Laan og Tilskud til Grundforbedringer, kunde man jo derigennem faa Tilskud og Laan til Opdyrkning af saadanne ryddede Skovarealer. Jeg kan svare det ærede Medlem bekræftende, hvad det første Spørgsmaal angaar. Man har i den gældende Lov, Udstykningsloven af 1925, en Dispensationsbestemmelse, der siger, at Landbrugsministeren i særlige Tilfælde kan dispensere fra den Bestemmelse, at der ikke kan ryddes Skov, uden at man udlægger et andet Areal i Stedet for. Selvfølgelig maa man være meget betænkelig ved at anvende denne Dispensationsbestemmelse ret ofte, da jo alle erkender, at det vil være meget farligt for os her i Danmark, hvis vi gaar til en Ødelæggelse, en Rydning af Skovene, selv om der maaske i visse Perioder kan være en økonomisk Fordel derved, idet det jo vil tage overordentlig lang Tid at faa saadan noget genoprettet, hvis man bagefter mener, det er forkert. Derfor vil jeg sige, at selv om jeg har denne Dispensationsret, vil jeg selvfølgelig være meget varsom med at anvende den. Jeg tror, at enhver Landbrugsminister hidtil har haft den samme Opfattelse, og jeg antager, at ogsaa fremtidige Landbrugsministre vil være af den Opfattelse. Angaaende det andet Spørgsmaal, om man, hvis man fik en saadan Dispensation, saa kunde anvende Laan og Tilskud efter Grundforbedringsloven, vil jeg sige, at det vil jeg være meget betænkelig ved, for saa synes jeg ikke, der er tilstrækkelig Grund til at give Dispensation til Rydning og Opdyrkning af Skov.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) rettede en Henstilling til mig angaaende Biltærdselen i visse Statsskove. Det, det ærede Medlem navnlig tænkte paa, var Statsskoven ved Boller, den Skov, Staten er kommet i Besiddelse af ved Køb af Boller Gods. Jeg kan hertil svare, at vi er inden for Statsskovvæsenet villige til at aflevere saadanne Veje, som har Interesse for offentlig Bilkørsel, af Hensyn til det ønskelige i, at man kan komme i Skoven og i Nærheden af Stranden, gratis til Kommunerne, naar de i Fremtiden vil overtage Vedligeholdelsen af disse Veje. Det er jo givet, at naar man i Rigsdagen og andetsteds kræver, at Statsskovene skal drives økonomisk, kan man ikke inden for Stats-